

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Миколаївська селищна рада
Сумського району
Сумської області**

бульвар Свободи, 2, смт Миколаївка,
Білопільський район, Сумська
область, 41854

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Миколаївської селищної ради Сумського району Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Миколаївської селищної ради Сумського району Сумської області від 25.05.2021 № 715.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку відповідальної постійної комісії з питань планування, фінансів, бюджету та соціально-економічного розвитку та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо таке.

Проектом рішення на території Миколаївської селищної ради передбачається встановити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, земельний податок, єдиний податок для фізичних осіб-підприємців першої та другої групи платників податку, транспортний податок та туристичний збір.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень.

Водночас проект рішення не у повній мірі узгоджується із вимогами ПКУ, зокрема в такому.

30 0221015725 01001

Державна регуляторна служба України

ВИХ №3922/0/20-21 від 24.06.2021

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВИХ №3922/0/20-21 від 24.06.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків і зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення або його додатках всі обов'язкові елементи податків/зборів або навести посилання на абзаци, пункти, частини, статті та розділи ПКУ, якими вони встановлені.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (із змінами, внесеними Законом України від 17.12.2020 № 1117-IX) внесені зміни до деяких положень ПКУ, зокрема абзац четвертий підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 було виключено. Керуючись вищезазначеним, пропонуємо виключити як такий, що не відповідає чинному законодавству, абзац дванадцятий підпункту «а» пункту 2 проекту рішення щодо подачі селищною радою до 25 грудня року, що передусє звітному, інформації відповідному контролюючому органу щодо ставок та надання пільг зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

2. При встановленні ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у додатку 1 до проекту рішення пропонуємо врахувати вимоги підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, виключивши ставки податку на будівлі та споруди, які не є об'єктами оподаткування.

3. У додатку 1 до проекту рішення визначені ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для юридичних та фізичних осіб, у тому числі у різних розмірах для однакових видів будівель та споруд.

Зазначене також стосується додатка 2 до проекту рішення щодо встановлення ставок земельного податку у різних розмірах для однакових видів цільового призначення земель.

Пропонуємо обґрунтувати встановлення зазначених ставок податків в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення.

4. Підпунктом 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Пропонуємо у проекті рішення або додатку до нього визначити пільги із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, наданих відповідно до вимог підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ.

Щодо земельного податку

1. Відповідно до пункту 274.1 статті 274 ПКУ ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Беручи до уваги зазначене, пропонуємо землі сільськогосподарського призначення за кодом 01 додатка 2 до проекту рішення у відповідність до вимог статті 274 ПКУ.

2. Пропонуємо додаток 2 до проекту рішення привести у відповідність до вимог пункту 274.2 статті 274 ПКУ щодо встановлення ставки податку для земель, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання.

3. Звертаємо увагу, що додаток 2 до проекту рішення містить посилання, примітки до яких відсутні.

4. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку вищевикладеним, пропонуємо у проекті рішення або додатку 2 до нього зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки.

Щодо єдиного податку для фізичних осіб-підприємців першої та другої групи платників податку

У додатку 4 до проекту рішення передбачається встановити ставки єдиного податку для першої та другої груп платників податку в однаковому для всіх суб'єктів господарювання розмірі без врахування рівня доходів суб'єктів господарювання (їх платоспроможності).

Керуючись положеннями статті 293 ПКУ, пропонуємо розглянути можливість встановлення фіксованих розмірів ставок єдиного податку для першої та другої груп платників податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх розмірів в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення.

Щодо туристичного збору

У підпункті «в» таблиці додатка 6 до проекту рішення пропонуємо слова «Уманської міською» замінити на слова «Миколаївською селищною».

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме із принципом адекватності - відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

У розділі I АРВ зазначено, що у разі не встановлення ставок податків та зборів сплата буде справлятися за мінімальними ставками, встановленими ПКУ.

Звертаємо увагу, що відповідно до підпункту 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ у разі якщо до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування місцевих податків та/або зборів, сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків та/або зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, такі податки та/або збори справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування таких місцевих податків та/або зборів.

У розділі I АРВ розробник не зазначив які ставки податків та збору діють на відповідній території на сьогодні, а також не охарактеризував та не оцінив сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

У розділі II АРВ задекларовані розробником цілі державного регулювання є абстрактними, не мають якісного, кількісного та часового виміру.

У розділі III АРВ розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Також розробник не навів жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

В АРВ не обґрунтовані ставки податків та збору, що встановлюються для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведений алгоритм їх визначення.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки єдиного податку для першої групи платників, а також ставки земельного податку за деякі категорії земель та ставки туристичного збору встановлюються на максимальному рівні, недостатність розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі V АРВ розробником не описаний механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Розділ VIII АРВ заповнений з недотриманням вимог пункту 10 Методики. Розробник повинен визначити прогнозні значення показників результативності регуляторного акта, які встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом.

Враховуючи те, що термін дії регуляторного акта необмежений, то розробнику відповідно до вимог Методики необхідно навести розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на наступні 5 років.

Із проекту рішення вбачається, що строк його дії є необмеженим. У такому випадку Законом передбачено проведення базового, повторного та періодичного відстеження.

Зокрема, статтю 10 Закону встановлено, що повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через рік з дня набрання ним чинності або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом або більшістю його положень, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, не встановлено більш ранній строк. Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта, у тому числі і в разі, коли дію регуляторного акта, прийнятого на визначений термін, було продовжено після закінчення цього визначеного строку.

Враховуючи наведене, розробник у розділі IX АРВ некоректно визначив терміни проведення повторного та не передбачив періодичне відстеження, що є обов'язковим у випадку прийняття рішення на необмежений термін дії.

Отже, пропонуємо розділ IX АРВ привести у відповідність до вимог статті 10 Закону.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, зокрема відсутністю у ньому всієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Миколаївської селищної ради Сумського району Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

